

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 6Co/15/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7712215955
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 01. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gizela Majerčák
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2016:7712215955.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky JUDr. Gizely Majerčák a členov senátu JUDr. Viktórie Midovej a JUDr. Alexandra Husivargu v občianskoprávnej veci žalobcu: POHOTOVOSTĚ s. r. o., IČO: 35 807 598, Pribinova 25, Bratislava, zastúpeného: Fridrich Paľko, s. r. o., IČO: 36 864 421, Grösslingova 4, Bratislava, za ktorú ako konateľ koná advokát doc. JUDr. Branislav Fridrich, PhD., proti žalovanému: Slovenská republika - Ministerstvo spravodlivosti SR, Župné námestie 13, Bratislava, o náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Michalovce zo 4.11.2014 č. k. 5C/210/2012 - 20

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

Žalovanému n e p r i z n á v a náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

Predmetom konania je náhrada majetkovej a nemajetkovej ujmy, ktoré žalobcovi mali byť spôsobené nesprávnym úradným postupom a nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Michalovce ako exekučného súdu v konaní sp. zn. 8Er/309/2004 vedenom proti povinnému C. R. tým, že tento o návrhu oprávneného na zmenu exekútora nerozhodol v zákonnej tridsaťdňovej lehote (§44 EP). Žalovaný nárok žalobcu neuznal a žalobu žiadal zamietnuť.

Okresný súd Michalovce rozsudkom označeným v záhlaví žalobu zamietol s odôvodnením, že nie je daný základ žalobou uplatneného nároku v zmysle §3, 5, 6, 9, 15, 17 a 19 zákona č. 514/2003 Z.z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci (ďalej aj len „zákon“), a to ani titulom zodpovednosti za tvrdý nesprávny úradný postup (prieťahy), ako ani titulom zodpovednosti za nezákonné rozhodnutie. Vychádzal zo zistenia, že v exekučnej veci 8Er/309/2004 oprávneného POHOTOVOSTĚ, s. r. o. proti povinnému C. R. pre vymoženie 12 870 Sk s príslušenstvom vykonaním exekúcie pôvodne bol poverený súdny exekútor Ing. Bc. Karol Mihal. Exekučnému súdu 22.11.2010 bola doručená žiadosť oprávneného o zmenu exekútora. Exekútor Mihal na výzvu exekučného súdu exekučný spis a neúplné vyúčtovanie tomuto doručil až 4.1.2011, kópiu osvedčenia o registrácii DPH ako nedostatok vyúčtovania nepredložil ani v dodatočnej lehote 5 dní. Exekučný súd 6.5.2011 vydal preto uznesenie, ktorým vyhovel žiadosti oprávneného na zmenu súdneho exekútora, vykonaním exekúcie poveril JUDr. Rudolfa Krutého a pôvodnému exekútorovi oproti účtovaným 63,84 € náhradu trov exekúcie priznal sumou 24 €. Uznesenie nadobudlo právoplatnosť 11.10.2011. S odkazom na Exekučný poriadok právne uzavrel, že exekučný súd vo veci sporného návrhu na zmenu exekútora robil zhora popísané, exekučným poriadkom upravené postupy, vyúčtovanie exekútora korigoval a o zmene exekútora rozhodol po splnení zákonných podmienok pôvodným exekútorom (predloženie exekučného spisu, vyúčtovanie trov). Vyhodnotil, že pokiaľ žalobca ako oprávnený v exekučnom konaní v žalobe sa zamerával len na počítanie lehôt a operoval iba uplynutím zákonnej 30 dňovej lehoty, zjavne nezohľadnil,

kedy pôvodný exekútor doručil súdu exekučný spis a vyúčtovanie trov, hoci v zmysle zákona (§44 ods. 8 EP) exekučný súd v rozhodnutí o zmene exekútora musí rozhodnúť aj o trovách pôvodného exekútora, k čomu dochádza až na základe vyúčtovania a po predložení príslušného exekučného spisu súdneho exekútora. S odkazom na ustanovenie §44 ods. 9 EP zároveň konštatoval, že pôvodný exekútor úkony exekučného konania vykonáva až do času rozhodnutia súdu o zmene exekútora a uzavrel, že v konaní k tvrdenému prieťahu preto ani nemohlo dôjsť.

Vzhľadom na uvedený záver a so zreteľom na to, že všetky hmotnoprávne podmienky uplatnenia nároku na náhradu majetkovej a nemajetkovej ujmy spôsobenej či už nesprávnym úradným postupom orgánu verejnej moci alebo jeho nezákonným rozhodnutím, musia byť splnené súčasne, nezaoberal sa posudzovaním prípadnej existencie ostatných podmienok priznania náhrady škody, ale žalobu v celom rozsahu zamietol.

Keďže v zmysle §142 ods. 1 OSP neúspešnému žalobcovi náhrada trov neprináleží a úspešný žalovaný náhradu trov neuplatnil (§151 ods. 1 OSP, a contrario), aplikujúc tieto zákonné ustanovenia o trovách konania úspešnému žalovanému nepriznal náhradu trov konania.

Proti rozsudku žalobca podal odvolanie s návrhom, aby odvolací súd rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Súdu prvého stupňa vytýkal, že jeho postup vo veci bol sprevádzaný množstvom procesných pochybení, v dôsledku ktorých žalobcovi ako účastníkovi konania sa odňala možnosť konať pred súdom. Predovšetkým namietal, že súd vec prejednal v neprítomnosti žalobcu, hoci neboli splnené zákonné podmienky, aby sa postupovalo podľa §101 ods. 1 OSP. Inde v odvolaní namietal, že vo veci nebolo možné rozhodnúť bez nariadenia pojednávania a vytýkal tak porušenie práva na kontradiktórne konanie, keďže ako účastník konania (i) nebol oboznámený so všetkými predloženými dôkazmi alebo stanoviskami a nemal vytvorenú možnosť vyjadriť sa k nim s cieľom ovplyvniť súdne rozhodnutie, (ii) nebol oboznámený so súdom vykonanými listinnými dôkazmi založenými v exekučnom spise, (iii) nemal možnosť vyjadriť sa k vykonanému dokazovaniu, ani (iv) sám nemal vytvorenú možnosť navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Podľa odvolateľa súd vykonal dokazovanie listinami, pôvod ktorých z odôvodnenia rozsudku nie je poznateľný a nie je zrejmé, ani či šlo o listiny založené v exekučnom spise. Namietal tiež, že žalovaný sa nevyjadril k žalobe, a súd spor mal preto rozhodnúť rozsudkom pre zmeškanie podľa §153b OSP. Namietal tiež, že neprípustne vo veci meritórne rozhodol vylúčený sudca, a to navyše v čase, keď ešte nebolo právoplatne rozhodnuté o návrhu na prerušenie konania. Pokiaľ ide o vecnú správnosť rozsudku, súdu vytýkal, že v odôvodnení rozsudku prezentované časové úseky nenasvedčujú dodržaniu namietanej lehoty na vydanie rozhodnutia o návrhu oprávneného na zmenu súdneho exekútora, hoci súd to konštatoval.

Žalovaný nevyužil svoje právo vyjadriť sa k odvolaniu.

Krajský súd v Košiciach ako súd odvolací po kladnom posúdení včasnosti a prípustnosti odvolania podaného na to oprávneným účastníkom konania (§201, 202 a 204 OSP) bez potreby nariadiť odvolacie pojednávanie prejednal vec v rozsahu vyplývajúcom z §212 ods. 1 a 3 OSP, ako i z hľadísk uplatnených odvolacích dôvodov a dospel k záveru, že odvolanie je neopodstatnené. Rozsudok vo výroku je vecne správny, odvolací súd podľa §219 ods. 1 OSP preto ho potvrdil. Rozsudok bol verejne vyhlásený na Krajskom súde v Košiciach 19.1.2016 o 12,55 hod. v pojednávacej miestnosti č. dverí 202 na 2. poschodí, pričom miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku od 13.1.2016 boli zverejnené na úradnej tabuli odvolacieho súdu (§156 ods. 1 a 3 OSP).

Pod odňatím možnosti konať pred súdom [§221 od. 1 písm. f) OSP] vo všeobecnosti je potrebné rozumieť taký procesný postup súdu, ktorým účastníkovi konania sa znemožní realizácia jeho procesných práv v občianskom súdnom konaní mu priznaná za účelom ochrany jeho práv a právom chránených záujmov. K odňatiu možnosti pred súdom konať dochádza tiež vtedy, keď súd vec prejedná a rozhodne v neprítomnosti účastníka konania, hoci nie sú preto splnené podmienky vyplývajúce z §101 ods. 2 OSP.

Z obsahu spisu vyplýva, že v posudzovanej veci pri jej prejednávaní a rozhodovaní súd prvého stupňa dôsledne dbal na dodržanie jednotlivých ustanovení platného procesného poriadku. V súdnom prípade je potrebné mať na zreteli, že tu posudzovaná vec sp. zn. 5C/210/2012 na danom súde od 10.10.2012 do 17.12.2013 bola spojená na spoločné konanie s ďalšími 98 skutkovo obdobnými vecami tých istých účastníkov, spoločné konanie bolo vedené pod sp. zn. 5C/131/2012. V tomto spoločnom

konaní vyjadrenie žalovaného k žalobe zástupcovi žalobcu bolo doručené 11.3.2013. Neobstoja preto námietky žalobcu, že (i) nemal možnosť vyjadriť sa k tvrdeniam žalovaného, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie vo veci, ani že (ii) boli splnené zákonné podmienky pre rozhodnutie sporu rozsudkom pre zmeškanie podľa §153b OSP, keďže žalovaný k žalobe písomne sa vyjadril. Vo veci zároveň boli splnené aj všetky zákonné podmienky, aby na súdnom pojednávaní vec sa prejednála v neprítomnosti účastníkov, a preto pokiaľ súd tak urobil, jeho postupom účastníkom sa neodňala možnosť konať pred súdom. Z obsahu spisu je zrejmé, že predvolanie na pojednávanie súdu nariadeného na 4.11.2014 spolu s poučením o procesných právach účastníka, vrátane poučenia podľa §120 ods. 4 OSP, zástupcovi žalobcu i žalovanému boli doručené 16.10.2014, to znamená, u oboch sporových strán bola zachovaná zákonná lehota najmenej 5 dní na prípravu pojednávania (§115 ods. 2 OSP). Žalobca na dané pojednávanie, na ktorom súd oboznámil výsledky prípravy pojednávania, vykonal dokazovanie obsahom listinných dôkazov, ktoré sú súčasťou spisu, vrátane oboznámením obsahu príslušného exekučného spisu, dokazovanie vyhlásil za skončené a vo veci meritórne rozhodol rozsudkom, žalobca sa nedostavil, svoju neúčast' neospravedlnil, ani nepožiadal o odročenie, pričom jeho návrh na „zrušenie“ pojednávania nemal zákonné náležitosti v zmysle §119 ods. 2 OSP, s čím súd prvého stupňa správne a dostatočne sa vysporiadal na začiatku predmetného pojednávania, keď výslovne konštatoval, že „neboli splnené dôvody pre odročenie pojednávania“ a „zo strany žalobcu ani nebol zachovaný postup podľa §119 ods. 2 OSP“ (viď zápisnica, č. I. 18 spisu). Neúčast' na pojednávaní ospravedlnil iba žalovaný, pričom súhlasil, aby sa pojednávalo a rozhodlo v jeho neprítomnosti.

Predpokladom prejednania veci v neprítomnosti účastníka je, že riadne predvolaný účastník (§115 ods. 2 OSP) sa nedostaví na pojednávanie, ani nepožiada z dôležitého dôvodu o odročenie; súd pritom prihliadne na obsah spisu a dosiaľ vykonané dôkazy (§101 ods. 2 OSP). Pokiaľ teda žalobca ako riadne predvolaný účastník na pojednávanie súdu sa nedostavil, ani nepožiadal z dôležitého dôvodu o odročenie, spoliehajúc sa na opakovane podávanú a tými istými dôvodmi odôvodňovanú žiadosť o zrušenie pojednávania, ako ju 31.7.2014 predkladal aj v spoločnom konaní 5C/131/2014, minimálne vzhľadom na jeho vedomosť o zamietavom stanovisku konajúceho súdu k tomuto jeho predchádzajúcemu návrhu na prerušenie konania v tejto istej veci, musel vedieť, že jeho návrh neobstojí a tak sám sa zbavil procesnej možnosti svojimi tvrdeniami, vyjadreniami a navrhovaním, resp. predkladaním dôkazov na súdnom pojednávaní realizovať svoj vplyv na rozhodnutie súdu. Pokiaľ žalobca súdneho pojednávania by sa bol zúčastnil, mal by možnosť vyjadriť sa k vykonaným dôkazom, vrátane tých, ktoré boli zistené z príslušných exekučných spisov a rovnako by mal možnosť realizovať ďalšie procesné práva spojené s účasťou na pojednávaní, vrátane možnosti vyjadriť sa k skutkovým a právnym otázkam veci a navrhnúť dôkazy na podporu svojich tvrdení. Zásada kontradiktórnosti konania ani právo žalobcu na súdnu ochranu porušené preto neboli.

Neobstoja odvolacie námietky žalobcu ani pokiaľ tento namietal, že z rozsudku súdu nie je zisťiteľný pôvod dôkazov, na ktorých súd založil svoje rozhodnutie. Súd prvého stupňa v odôvodnení rozsudku podrobne uviedol, aké skutočnosti týkajúce sa vytýkaných porušení procesných predpisov, či vytýkanej nezákonnosti rozhodnutia z týchto spisov zistil. Minimálne od doručenia predvolania na pojednávanie (16.10.2014), ale určite už aj skôr (odvolaciemu súdu z jeho rozhodovacej činnosti je známe, že žalobca po celej republike podal na tisíce žalôb, v ktorých opodstatnenosť nároku založeného na rovnakých skutkových okolnostiach a argumentoch preukazuje rovnakými skutočnosťami), žalobca mal dostatok času na to, aby prípadne sa vyjadril k argumentom žalovaného, či navrhol vykonať dokazovanie na ich vyvrátenie. Pokiaľ tak neurobil, sám sa zbavil tohto procesného práva, jeho realizácia mu však nebola znemožnená postupom súdu. Z uvedeného je zrejmé, že nebol naplnený odvolací dôvod podľa §205 ods. 2 písm. a) v spojení s §221 ods. 1 písm. f) OSP, t. j. prejednaním veci v neprítomnosti žalobcu tomuto sa neodňala možnosť konať pred súdom.

Odvolací dôvod podľa §205 od. 2 písm. a) v spojení s §221 ods. 1 písm. g) OSP je daný vtedy, ak vo veci rozhodoval vylúčený sudca, čo nie je prípad tu posudzovanej veci. Nadriadený súd uznesením z 19.10.2012 č. k. 3NcC/58/2012 - 104 právoplatne rozhodol o tom, že zákonný sudca nie je vylúčený z prejednávania a rozhodovania veci sp. zn. 5C/131/2012. Za danej procesnej situácie je preto nenáležitá námietka žalobcu, že vo veci rozhodoval vylúčený sudca.

Súd prvého stupňa vykonal vo veci dokazovanie v dostatočnom rozsahu a náležite zistil skutkový stav. Vykonané dôkazy vyhodnotil podľa §132 OSP, z týchto dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam o nedostatku súčinnosti pôvodného súdneho exekútora pri predkladaní vyúčtovania a exekučného

spisu ako nevyhnutných predpokladov pre rozhodnutie o zmene exekútora, na ktorých aj založil svoje rozhodnutie, zo zisteného skutkového stavu vyvodil aj správny právny záver, odvolací súd jeho rozsudok podľa §219 OSP preto potvrdil ako vecne správny, vrátane rozhodnutia o trovách konania. Odvolací súd v plnom rozsahu sa stotožňuje so správnymi skutkovými zisteniami a správnym právnym záverom súdu prvého stupňa, že v danej veci neboli splnené podmienky zodpovednosti žalovaného za škodu v zmysle zákona č. 514/2003 Z.z., ktorá žalobcovi mala byť spôsobená tvrdeným nesprávnym úradným postupom, prípadne nezákonným rozhodnutím Okresného súdu Michalovce v exekučnom konaní, a preto základ nároku nie je daný. Správne, podrobné, presvedčivé a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody napadnutého rozsudku, s ktorými odvolací súd v celom rozsahu sa stotožňuje a na ktoré odkazuje (§219 ods. 2 OSP). Odhliadnuc od uvedeného exekučné konanie začalo pred 1.9.2005 (19.10.2004), a vzhľadom na prechodné ustanovenia §238 ods. 2 a 240 ods. 1, 2 EP na toto konanie preto ani neplatila 30 dňová lehota na rozhodnutie o návrhu oprávneného na zmenu exekútora. Exekučný súd po predložení potrebných podkladov k rozhodnutiu od pôvodného exekútora aj v tejto veci však konal bez významnejšieho meškania.

Z odôvodnenia rozsudku vyplýva úvaha súdu, na základe ktorej dospel k záveru o vylúčení zodpovednosti žalovaného za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom či nezákonnými rozhodnutiami, a to aj s poukazom na príslušné právne predpisy, ktoré aplikoval na zistený skutkový stav. Nenáležitá je preto námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia. Proti týmto záverom v podstate nič nenamietal ani sám žalobca, ktorý svoju odvolaciu námietku formuloval značne všeobecne a neurčito bez akýchkoľvek argumentov, ktoré by boli spôsobilé či už podporiť jeho tvrdenie, že ním namietaný či už nesprávny úradný postup exekučného súdu alebo existencia nezákonného rozhodnutia boli preukázané, či spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku.

Okrem uvedeného, aj v čase rozhodovania súdu prvého stupňa otázku prietahov v súdnom konaní súd mohol posudzovať vychádzajúc len z výsledkov vybavenia prípadnej sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie jej vybavenia, z právoplatného rozhodnutia vydaného v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatného rozhodnutia Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo z právoplatného rozhodnutia Ústavného súdu SR o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd SR konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov. Žalobca nepreukázal existenciu žiadneho relevantného rozhodnutia, ktorým by bolo konštatované porušenie práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov, ani žeby jeho prípadná sťažnosť bola vybavená spôsobom, z ktorého by bola preukázaná existencia prietahov.

Zo všetkých vyššie uvedených dôvodov je vecne správny záver súdu prvého stupňa tak o nepreukázaní nesprávneho úradného postupu, ako aj o nepreukázaní nezákonného rozhodnutia Okresného súdu Michalovce v tu posudzovanom exekučnom konaní, t. j. že nie je daný základ žalobou uplatneného nároku. Vzhľadom na to nebolo povinnosťou súdu posudzovať výšku či už majetkovej alebo aj nemajetkovej ujmy ani vysporiadať sa s ich prípadnou existenciou, ako s ďalšími zložkami nároku žalobcu na náhradu škody a vykonávať v tomto smere dokazovanie. Nenáležitá je preto odvolacia námietka žalobcu o nepreskúmateľnosti rozhodnutia v časti náhrady majetkovej a nemajetkovej ujmy.

O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa §224 ods. 1 v spojení s §142 ods. 1, 151 ods. 1 OSP, a contrario. V odvolacom konaní úspešnému žalovanému náhrada trov odvolacieho konania nebola priznaná, pretože tento ju neuplatnil, neúspešnému žalobcovi náhradu trov nebolo možné priznať.

Výsledok hlasovania senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.